

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 23, No 4 (1972)

Υπεύθυνος αρμόδιος τῆς νόμῳ :

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1972:
Ἰωάννης Καρδάσης,
Κηφισίας 56, Ἀθήναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ἐπὶ αἰρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε. Κ. Ε.

Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Παντελῆς Ν. Δραγῶνας
Ὁδ. Βαζαντιοῦ 5— Νέα Σμύρνη
Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.: Ε. Ν. Σποφόρος
Κ. Χ. Σειταρῆδης
Μ. Μαστρογιάννη - Κορκολοπούλου
Δ. Χ. Μπρόβας

ΠΡΟ-ΓΕΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Λιλή Κοβένη
Θεσσαλονικίτης 65 - Μοσχάτον

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ : Ἰανουάριος 1973

Ταχ. Διεύθυνσις:
Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
Ἀθήναι

Συνδρομαί:
Ἐτησίαι ἐσωτερικοῦ δρχ. 200
Ἐτησίαι ἐξωτερικοῦ δρχ. 300
Ἐτησίαι φοιτητῶν ἡμεδαπῆς δρχ. 50
Ἐτησίαι φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς δρχ. 100
Τιμὴ ἐκαστοῦ τεύχους δρχ. 50

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: Dr. P. N. Dragonas
Vyzantiou str. 5
Nea Smyrni, Athens.
Greece.

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U. S. A. 10 per year.

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 23 Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος
ΤΕΥΧΟΣ 4 1972

Bulletin
OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 23 October - December
No 4 1972

News

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20090](https://doi.org/10.12681/jhvms.20090)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1972). News. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 23(4), 269–277.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20090>

Ειδησεογραφία

News

I. Γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΙΤΣΟΠΑΝΙΔΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων
τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 19.30 ἔλαβεν χώραν ἡ τελετὴ ἐγκαινίων τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ γραφεῖα τούτου.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ ἐξοχώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζος.

Κατὰ ταύτην ὁ Πρόεδρος τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος Καθηγητῆς κ. Γ. Ι. Κιτσοπανίδης προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον προσφώνησιν καὶ ὁμιλίαν.

Τὸ Γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος περιλαμβάνον εἰς τοὺς κόλπους του Γεωπόνους, Δασολόγους, Κτηνιάτρους καὶ Ἰχθυολόγους ἰδρύθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1971, τὰ δὲ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ νόμου Βασιλικὰ Διατάγματα ἐδημοσιεύθησαν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1972. Τοιοιουτρόπως αἱ προσπάθειαι μιᾶς ὀλοκλήρου 40ετίας ὄλων τῶν γεωτεχνικῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὑλοποιήθησαν καὶ ἐκαρποφόρησαν λίαν προσφάτως χάρις εἰς τὴν εὐλικρινῇ συμπαράστασιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος εἶναι Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου μὲ ἔδραν τὴν Θεσ/νίκην. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ συμπρωτεύουσα ἐκλέγεται διὰ πρώτην φοράν, ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, ὡς ἔδρα τοιοῦτου ὀργανισμοῦ μὲ πανελλήνιον ἀκτινοβολίαν δεικνύει ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως ἀπὸ ἀπόψεως ὄγκου παραγωγῆς καὶ τὴν καρδίαν τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας ὑπὸ τὴν εὐρείαν τῆς ἔννοιαν.

Οἱ σκοποὶ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι εὐρύτατοι καὶ ἀναφέρονται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἰς τὴν τεχνικοοικονομικὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Γεωργικοῦ, Δασικοῦ, Κτηνιατρικοῦ καὶ Ἰχθυολογικοῦ κλάδου διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος τοῦ γεωργικοῦ τομέως καὶ συνεπῶς τὴν βελτίωσιν τῆς συμβολῆς του εἰς τὸ Ἐθνικὸν προϊόν. Τούτων ἐπιτυγχανομένων πραγ-

ματοποιεῖται ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ, ἐνῶ παραλλήλως ἐπιδιώκεται ἡ προαγωγή τῶν συμφερόντων τῶν ἱεραποστολικῶς πολλὰκις δρώντων γεωτεχνικῶν.

Ὁ πρωτογενῆς τομεὺς μὲ τὰς προεκτάσεις του ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, παρὰ τὴν συντελουμένην ἀνάπτυξιν δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς τομέως, τοῦ ὁποίου ἐξ ἄλλου ἡ οἰκονομικότης καὶ ἡ ἀνταγωνιστικότης ἐξαρτῶνται ἐν πολλοῖς ἐκ τῆς ἀρίστης τεχνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς.

Αἱ παρατηρούμεναι προσφάτως, διεθνῶς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀνακατατάξεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν μορφήν ἀξιοποιήσεως τῶν διαθεσίμων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, τόσον μακροοικονομικῶς, ὅσον καὶ μικροοικονομικῶς, καθιστοῦν τὸν γεωργικὸν τομέα ἕναν πολύπλοκον καὶ πολυσχιδῆ ὄργανισμὸν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιτυχῆς ὀργάνωσις καὶ ἀπόδοσις τοῦ γεωργικοῦ τομέως προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν ὑψηλῆς στάθμης προπτυχιακῆς καὶ μεταπτυχιακῆς ἐκπαιδεύσεως, καλῶς ὀργανωμένης γεωτεχνικῆς καὶ γεωοικονομικῆς ἐρεῦνης, καὶ γεωτεχνικῶν μεγάλης ἐμπειρίας καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένων ὑπὸ ἐνιαίαν διοίκησιν, συντονίζουσαν τὰς δραστηριότητας ἐκάστου κλάδου.

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ καλεῖσθε σήμερον νὰ ἐγκαινιάσητε τὴν λειτουργίαν ἐνὸς Ἐπιμελητηρίου ζωντανοῦ καὶ δυναμικοῦ χαρακτῆρος, ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τὰ 5000 μέλη διαφόρων ἐπὶ μέρος ἐιδικοτήτων καὶ ἐν πολλοῖς ὑψηλῆς στάθμης καταρτίσεως, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ σκαπανεῖς καὶ ἀφανεῖς ἥρωες ἀντιμετωπίσεως τοῦ πολυπλόκου γεωργικοῦ καὶ δασικοῦ προβλήματος τῆς χώρας καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι, παρὰ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ὁ κλάδος, νὰ προσφέρουν τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς τῶν δυνάμεις διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ τοῦτο διότι πιστεύουν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας δὲν εἶναι νοητὴ χωρὶς εὐημεροῦσαν γεωργικὴν τάξιν, ἥτις ἀποτελεῖ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Ἐθνους.

Διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ἐπίσημου λειτουργίας τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸ μὲν Κράτος ἀποκτᾷ τὸν ἐπίσημον σύμβουλον διὰ τὰ γεωτεχνικὰ προβλήματα, οἱ δὲ γεωτεχνικὲς τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συμβάλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδίων συμφερόντων των καὶ εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΙΤΣΟΠΑΝΙΑΝ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διὰ τὴν ἱστορικότητα καὶ ἀναγκαιότητα ἰδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου

Ὁλος ὁ γεωτεχνικὸς κόσμος συνορατάζει σήμερον τὴν ὑλοποίησιν τῆς πολυετοῦς προσπάθειάς του, ἀναφερομένην εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν ἐπίσημον λειτουργίαν τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, χάρις εἰς τὴν εὐλικρινῆ συμπαράστασιν καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἠσθάνθησαν οἱ πρῶτοι γεωτεχνικοὶ τῆς χώρας μας ὡς ὄργανον συνενώσεως τῶν δυνάμεων καὶ δραστηριοτήτων ἐκάστου ἐπὶ μέρος κλάδου διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐμφανιζομένων προβλημάτων τοῦ γεωργικοῦ τομέως. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν γεωργικὸς τομεὺς περιλαμβάνεται ἡ φυτικὴ, ἡ κτηνοτροφικὴ, ἡ δασικὴ καὶ ἡ ἀλιευτικὴ παραγωγή. Παρὰ τὴν ἰδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ συνειδητοποιηθῇ ἡ ὑπευθύνότης ἐκάστου μέλους ἐναντι τοῦ κλάδου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εἰς τὸ νὰ προαχθοῦν τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν γεωτεχνικῶν τὰ ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξύψωσιν τούτων.

Τοῦτο καθίσταται φανερὸν ἀν ἀναλογισθῆ κανεὶς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἠργάζοντο οἱ γεωτεχνικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πράγματι, οἱ μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων γεωτεχνικοὶ ἐκαλοῦντο νὰ ἐπιτελέσουν ἓνα κολοσιαῖον ἔργον, ἥτοι τὴν αὐξήσιν τῆς φυτικῆς, ζωικῆς καὶ δασικῆς παραγωγῆς μὲ τὰ λίαν περιορισμένα μέσα τὰ ὅποια εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των. Παρὰ τὴν ἰδρύσεως εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀντιξοότητες τοῦ περιβάλλοντος, τὰς καταστροφικὰς πλημμύρας ἀντὶ τῶν ἀρδεύσεων καὶ ὑπεράνω ὕλων τὸν παράγοντα γεωργὸν μὲ τὸ χαμηλῶτατον μορφωτικὸν ἐπίπεδον καὶ τὴν παραδοσιακὴν νοοτροπίαν μὴ ὄντα διατεθειμένον νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ νὰ ἀκούσῃ περὶ τῶν νεωτέρων μεθόδων αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως τῆς παραγωγῆς.

Ἡ γραμμικὴ σπορά, ἡ χρῆσις βελτιωμένων ποικιλιῶν φυτῶν καὶ φυλῶν ζώων, ἡ λίπανσις, ἡ καταπολέμησις τῶν ἀσθενειῶν φυτῶν καὶ ζώων, ἡ χρῆσις μηχανημάτων καὶ ἄλλα ἦτο δύσκολον ἀν ὄχι ἀδύνατον νὰ υἱοθετηθοῦν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ βελτιώσις ταύτης, ἦτο τόσον δυσχερὲς ἔργον ὥστε ἡ πραγματοποίησις ἤγγιζε τὰ ὄρια τοῦ θαύματος. Τοῦτο κατορθώθη ὅμως

χάρεις εἰς τὸν ἡρωϊσμόν καὶ τὴν σκληρὴν προσπάθειαν τῶν γεωτεχνικῶν ἐμφορουμένων ἐκ τῆς μεγάλης ἀγάπης των πρὸς τὸν γεωργικὸν πληθυσμόν, καὶ τοῦ ἱεραποστολικοῦ των πνεύματος. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν λεχθῆ ὅτι οἱ γεωτεχνικοὶ ὑπῆρξαν οἱ ἱεραπόστολοι τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ, ἰδιότης ἣτις μεταδίδεται καὶ μεταλαμπαδεύεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τῶν γεωτεχνικῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐφθάσαμεν προσφάτως εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν ὀρισμένων γεωργικῶν προϊόντων, τὰ ὅποια ὄχι μόνον καλύπτουν τὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ πιέζουν καὶ ἐπιτυγχάνουν τοποθέτησιν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Ἐπαυσεν πλέον ἡ προσφορὰ νὰ ἀποτελῆ περιοριστικὸν παράγοντα καὶ ὁ μέγας στόχος τῶν γεωτεχνικῶν, ἦτοι ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐπετεύχθη.

Ἡ κτηνοτροφικὴ μας παραγωγὴ ἠὺξήθη σημαντικῶς παρὰ τὰς ἀντιξόους ἐδαφοκλιματικὰς συνθήκας, ἀναμένεται δὲ νέα αὔξησις διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως ἐδαφῶν ὑπὸ κτηνοτροφικῶν φυτῶν καὶ βοσκοτόπων λόγῳ τῆς ἐμφανιζομένης ὑπερπαραγωγῆς ὀρισμένων φυτικῶν προϊόντων καὶ ἀδυναμίας τοποθετήσεως των εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην οὐσιώδης ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῶν γεωπόνων καὶ κτηνιάτρων εἴτε ὡς βελτιώσεις τῆς διατροφῆς, εἴτε ὡς αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τῶν ζώων διὰ μέσου τῆς ἐπιλογῆς καὶ τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως, εἴτε τέλος διὰ τῆς προλήψεως καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς καταπολεμήσεως τῶν ζωνόσων.

Ἀνάλογος ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων εἰς τρόπον ὥστε τὸ μέγα ἔλλειμμα τῆς χώρας εἰς ξυλείαν συνεχῶς νὰ μειοῦται. Παραλλήλως μεγάλη θεωρεῖται ἡ συμβολὴ τῶν δασολόγων εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ἤρχισεν νὰ κατανοῆται λίαν προσφάτως ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὁδοποιίας καὶ ὁδῶν προσπελάσεως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀναδάσωσιν ὀριακῶν ἐδαφῶν καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ὀρεινοῦ πληθυσμοῦ ἀναμένονται νὰ ὀδηγήσουν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγχωρίου δασικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀναλόγων βιομηχανιῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν πόλων [ἐλξεως διὰ τὸν ἐγχώριον καὶ τὸν ἀλλοδαπὸν τουρισμόν.

Τὸ Γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ἰδρύεται εἰς μίαν καμπὴν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας καὶ ἰδίως τῆς Οἰκονομίας τοῦ Γεωργικοῦ Τομέως. Πράγματι, τὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἀντιμετωπίζει ὁ γεωργικὸς τομεὺς εἶναι πολὺπλοκα καὶ πολυσχιδῆ, ἡ δὲ οἰκονομικὴ των πλευρὰ διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλον εἰς τὴν ἐπίλυσίν των.

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ζήτησις ἀποτελεῖ πλέον τὸν περιοριστικὸν παράγοντα τῶν περισσοτέρων γεωργοκτηνοτροφικῶν προϊόντων, σημαίνει ὅτι ἡ αὔξησις συλλήβδην τῆς παραγωγῆς ἔπαυσεν νὰ ἔχη νόημα διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι δη-

μιουργεῖ κυρίως οἰκονομικά προβλήματα. Ἡ ζήτησις προβάλλεται σήμερον περιοριστικῶς ὡς πρὸς τὴν ποσότητα, ἀπαιτητικὴ ὅμως ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν ποιότητα τούτων. Τοιουτοτρόπως ἀπαιτεῖται προσαρμογὴ ποσοτικῶς τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν, ἀναδιάρθρωσις τῆς παραγωγῆς ἵνα ικανοποιηθῇ ἡ σύνθεσις τῶν ἀγαθῶν τῆς ζήτησεως καὶ ὑψηλὴ ποιότητος τῶν προσφερομένων προϊόντων ὅχι μόνον ὑπὸ τὴν πρωτογενῆ των μορφὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν μεταποιημένην τοιαύτην. Ταῦτα εἶναι ἀπόρροια τῶν ηὔξημένων ἀπαιτήσεων τοῦ συνεχῶς βελτιουμένου βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐσωτερικοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ, πολὺ δὲ περισσότερον τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ τῶν ἀνεπτυγμένων οἰκονομικῶς χωρῶν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας τὸ ἔργον τῶν γεωτεχνικῶν καθίσταται δυσχερέστατον διότι τὸ γεωργοκτηνοτροφικὸν καὶ δασικὸν πρόβλημα δὲν εἶναι πλέον ἀπλοῦν ἀλλὰ πολὺπλοκον καὶ ἡ ἐπιτυχία του ἐξαρτᾶται ἐκ πλείστων παραγόντων. Μεταξὺ τούτων πρωταρχικὸν ρόλον παίζει ἡ ἐκπαίδευσις, προπτυχιακὴ καὶ μεταπτυχιακὴ, ἡ ἔρευνα, γεωτεχνικὴ καὶ γεωοικονομικὴ, ἡ πρωτογενοῦς καὶ δευτερογενοῦς μορφῆς ἐφηρμοσμένη τεχνολογία, ἡ μεγέθυνσις τῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐν συνδυασμῶ μετὴν ἐπιχειρηματοποιήσιν ταύτης διὰ τῆς ἀρίστης κατὰ τὸ δυνατόν τεχνικο-οικονομικῆς καταρτίσεως τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἡ ἀξιοποίησις τοῦ συγκριτικοῦ πλεονεκτήματος ἐκάστης περιοχῆς, ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τοῦ διαθέσιμου ἐδάφους διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καταλλήλων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ἰδίως διὰ τῆς ἀρδεύσεως, καὶ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομικωτέρας δυνατῆς ἀξιοποιήσεως τῶν συνεχῶς βελτιουμένων γεωργικῶν καὶ δασικῶν μηχανημάτων.

Ἡ σημερινὴ μορφή τοῦ γεωργικοῦ τομέως χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς συνεχοῦς μειώσεως τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς αὔξανομένης συμβολῆς τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὅποῖον προϋποθέτει ἀρίστην οἰκονομικοτεχνικὴν κατάρτισιν τῶν ἀσχολουμένων μετὴν γεωργοκτηνοτροφικὴν καὶ δασικὴν παραγωγὴν. Βαδίζομεν πρὸς μείωσιν τῶν ἀσχολουμένων μετὸν γεωργικὸν τομέα καὶ τὴν αὔξησιν συγκριτικῶς τῆς συμβολῆς του εἰς τὸ Ἐθνικὸν προϊόν. Διὰ τὸ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο καθίσταται ἀναγκαία ἡ αὔξησις τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν καὶ δασικῶν προϊόντων τόσον εἰς τὸ στάδιον τῆς παραγωγῆς, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὸ στάδιον τῆς διαθέσεως ὑπὸ αὐτουσίαν ἢ μεταποιημένην μορφήν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην οὐσιώδης ἀναμένεται ἡ συμβολὴ τῶν γεωτεχνικῶν εἴτε ὡς φορέαν τῆς Κρατικῆς Πολιτικῆς, εἴτε ὡς ἐπιχειρηματιῶν. Εἶναι ἴσως ἀναγκαῖον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ μελλοντικὴ ἐπιτυχὴς ὀργάνωσις τοῦ γεωργικοῦ τομέως, θὰ ἀπαιτήσῃ περισσοτέρους γεωτεχνικοὺς καὶ μάλιστα ἀπηλλαγμένους ἐν πολλοῖς τῆς γραφειοκρατικῆς των ἀπασχολήσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερόν ὅτι ὁ προγραμματισμὸς εἰς τὸν

γεωργικὸν τομέα εἶναι δυσχερῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐκπονούμενον πρόγραμμα διὰ νὰ εἶναι πραγματοποιησίμιον δέον νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν ὅλους τοὺς προαναφερθέντος παράγοντας. Συνεπῶς λόγῳ τῆς πολυπλοκότητος τοῦ γεωργικοῦ τομέως καθίσταται ἀναγκαία ἡ συμμετοχὴ τῶν γεωτεχνικῶν εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτων προγραμμάτων πέραν τῆς ἀποκλειστικῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων, ὡς Πανεπιστήμια, ὡς ἰδρύματα ἐρεῦνης, ὡς Διοικήσεις Κεντρικὴ καὶ Περιφερειακὴ, ὡς Συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις, ἀκόμη καὶ ὡς ἰδιῶται ἐπιχειρηματῆαι.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ Γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ σπουδαιότατον ρόλον ὡς γνωμοδοτικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἐκπόνησιν γεωτεχνικῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως διὰ τῆς κινητοποιήσεως ὅλων τῶν γεωτεχνικῶν ἀνεξαρτήτως τομέως ἀπασχολήσεως μὲ ἓναν σκοπὸν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γεωργικοῦ τομέως καὶ τὴν αὔξησιν τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν ἄνοδον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸ μὲν Κράτος ἀποκτᾷ τὸν ὑπεύθυνον σύμβουλον διὰ τὰ γεωτεχνικὰ προβλήματα, οἱ δὲ γεωτεχνικοὶ τὸ ὄργανον ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου θὰ συμβάλλουν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδίων συμφερόντων.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀπέδειξεν καὶ τοῦτο πιστοποιεῖ ἡ ἀποψινὴ παρουσία τοῦ Ἐξοχωτάτου Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ θεμάτων Γεωργίας κ. Π. Παπαπαναγιώτου, ὅτι ὑπολογίζει μεγάλως εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, οἱ δὲ γεωτεχνικοὶ διὰ τῆς ἀποψινῆς των αὐθορμητοῦ καὶ πολυπληθοῦς συγκεντρώσεως διατρανώνουν τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως προσφέρουν τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς των δυνάμεις διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας.

II. Ἐτήσιον Συνέδριον Στρατιωτικῶν Κτηνιάτρων τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Στρατοῦ τῶν Η. Π. Α.

Ἐλαβε χώραν εἰς τὸ Perchtesgaden (Γερμανία) ἀπὸ 11 - 14 Ὀκτωβρίου 1972. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον ἐγένοντο διαλέξεις ἀφορῶσαι θέματα ἐλέγχου τροφίμων, ὡς καὶ ἐνδιαφερούσας περιπτώσεις διαφόρων παθήσεων τῶν ζώων.

Συμμετέσχον εἰς τοῦτο καὶ οἱ Ἀρχικτηνίατροι κ. κ. Ν. Γαλάνης καὶ Π. Χαλακατεβάκης.

III. Παγκόσμιος Ἐνωσις Βοοϊατρικῆς: Ἐκθεσις τοῦ VII Διεθνoῦς Συνεδρίου διὰ τὰς νόσους τῶν βοοειδῶν. 31 Ἰουλίου ἕως 3 Αὐγούστου 1972. Λονδῖνον.

Γενικὸν θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦτο: «Τὰ Κτηνιατρικὰ προβλήματα τῶν

έντατικῶν ἐκμεταλλεύσεων βοοειδῶν». Τὰ εἰδικώτερα θέματα εἶχον ὡς κάτωθι :

1. Ἐπιδημιολογία τῶν νόσων τοῦ πεπτικοῦ καὶ ἀναπνευστικοῦ συστήματος τῶν νεαρῶς ἡλικίας βοοειδῶν (23 ἀνακοινώσεις).

2. Διαιτητικά καὶ παρασιτικά προβλήματα. Οἰκονομικὰ ἀπόψεις (22 ἀνακοινώσεις).

3. Πρόνοια διὰ τὰ ζῶα. Ἀγωγή, στέγασις, ἐκμετάλλευσις ἐπιχειρήσεως (7 ἀνακοινώσεις).

4. Κτηνιατρικὴ ἐκπαίδευσις (3 ἀνακοινώσεις).

5. Παθήσεις χειρουργικὰ καὶ μαστῶν (9 ἀνακοινώσεις).

6. Ἐλεύθερα θέματα (12 ἀνακοινώσεις).

Λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν ἀνακοινώσεων κατέστη ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἡ κατάστασις τῶν ὀνομάτων τῶν ὀμιλητῶν ἢ περίληψις τῶν ἐργασιῶν, διὰ τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ πλήρη Πρακτικά τοῦ Συνεδρίου δύνανται νὰ προμηθευθοῦν ταῦτα εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

IV. Παγκόσμιον συνέδριον τῆς Παγκοσμίου Κτηνιατρικῆς Πτηνολογικῆς Ἑταιρείας Μόναχον (Γερμανίας), 3—5 Σεπτεμβρίου 1973.

Κυριακὴ, 2 Σεπτεμβρίου : Ἐγγραφή Συνέδρων.

ΚΥΡΙΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

Δευτέρα, 3 Σεπτεμβρίου : Ἡ βᾶσις τοῦ ἀνοσοβιολογικοῦ ἐλέγχου τῶν νόσων τῶν πτηνῶν.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμμάτων ἐμβολιασμοῦ, τῶν ἐφαρμοζομένων ἀνὰ τὸν κόσμον.

Τρίτη, 4 Σεπτεμβρίου : Διοικήσις ἐπιχειρήσεων καὶ ἔλεγχος τῶν νόσων πτηνῶν.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμμάτων προφυλάξεως, τῶν ἐφαρμοζομένων ἀνὰ τὸν κόσμον.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν τρόπων τεχνικῆς καὶ τῶν ἐργαστηριακῶν μεθόδων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν διάγνωσιν τῶν νόσων.

Τετάρτη, 5 Σεπτεμβρίου : Γενετικὴ καὶ ἔλεγχος τῶν νόσων τῶν πτηνῶν.

Συμπόσιον ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῶν νόσων τῶν ἰνδορνίθων.

Συμπόσιον ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῶν νόσων τῶν ὑδροβίων πτηνῶν.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τοιαῦται θὰ λάβουν χώραν, ἐπίσης, κατὰ τὰς ἀνωτέρω τρεῖς ἡμέρας, εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας. Αἱ δηλώσεις τῶν τίτλων τῶν βραχειῶν ἀνακοινώσεων δέον

ὅπως ἀποσταλῶσι μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1972, τὸ ἀργότερον, εἰς Γερμανίαν (Institut für Krankheiten des Haus- und Wildgeflugels der Universität München, D - 8042 Oberschleissheim, Mittenheimerstr. 54).

Ἐπίσημοι γλώσσαι : Ἀγγλική, Γαλλικὴ καὶ Γερμανικὴ. Σύγχρονος μετάφρασις θὰ λάβῃ χώραν καθ' ὅλας τὰς συνεδρίας.

Ἐξοδα συμμετοχῆς, διὰ τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας 140 DM ἐὰν ἀποσταλοῦν μέχρι τῆς 1ῆς Ἰουνίου 1973, ἢ 160 DM μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Διὰ τὰ συνοδὰ μέλη τὰ ἔξοδα συμμετοχῆς μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ.

Τὸ τελετικὸν πρόγραμμα θὰ ἀποσταλῆ εἰς ὅλους τοὺς δηλωσαντας συμμετοχὴν, ἢ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ζητήσουν τοῦτο ἐκ τῆς ἀνωτέρας ἀναφερομένης διευθύνσεως.

V. Πανελλήνιος Ἐνωσις Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων

Τὴν 16ην Ὀκτωβρίου 1972 ἔλαβον χώραν αἱ ἀρχαιρεσείαι τῆς ΠΕΚΔΥ. Κατ' αὐτὰς ἐψήφισαν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐξουσιοδοτήσεως ἐν συνόλῳ 114 μέλη καὶ ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας :

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον :

Α. Ἐκ τῶν διαμενόντων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ὡς τακτικὰ μέλη : Εὐθύμιος Στοφόρος, Νικ. Ἐξαρχόπουλος, Ἀγγ. Παπαδόπουλος, Ἀλεξ. Σαραβᾶνος, Ἀχιλ. Σαρατσιώτης.

Β. Ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη : Θεόφιλος Χατζῆς, Ἡλίας Στάμος, Περικλῆς Μπραῖτης.

Γ. Ὡς τακτικὰ μέλη ἐκ τῶν διαμενόντων εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν : Δημ. Σούρλας, Λουκᾶς Ἀναγνώστου, Νικ. Μεράβογλου, Ἰωάννης Γκιόκας.

Δ. Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν : Γερ. Πνευματικάτος, Ἀθ. Στάννας, Παῦλος Κουκόσης.

Τὰ νεοεκλεγέντα μέλη τοῦ Δ. Σ. συνελθόντα τὴν 27ην Νοεμβρίου 1972 συνεκροτήθησαν ὡς Σῶμα ὡς ἀκολούθως :

Πρόεδρος : Ἐξαρχόπουλος Νικόλαος

Ἀντιπρόεδρος : Στοφόρος Εὐθύμιος

Γεν. Γραμματεὺς : Σαρατσιώτης Ἀχιλλεὺς

Εἰδ. Γραμματεὺς : Σαραβᾶνος Ἀλέξανδρος

Ταμίας : Παπαδόπουλος Ἀγγελος

Σύμβουλοι : Ἀναγνώστου Λουκᾶς, Γκιόκας Ἰωάννης, Μεράβογλου Νικόλαος, Σούρλας Δημήτριος.

VI. Γ' Ίατρικόν Συνέδριον Ίνόπλων Δυνάμεων

Ή Διεύθυνσις Ύγειονομικοῦ Ἀρχηγείου Στρατοῦ, ἐν συνεργασία μετὰ τῶν Διευθύνσεων Ύγειονομικοῦ Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὀργανώνουν τὸ Γ' Ίατρικόν Συνέδριον Ίνόπλων Δυνάμεων ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν 6ην καὶ 7ην Ἀπριλίου 1973 μεθ' ἑμᾶς «ΡΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ - ΣΤΡΕΠΤΟΚΟΚΚΙΚΑΙ ΛΟΙΜΩΞΕΙΣ».

Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερόντων τὸ Συνέδριον εἰδικωτέρων θεμάτων περιλαμβάνονται : Ἐκτίμησις τοῦ προβλήματος καὶ ἐπιδημιολογία τοῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ - Ὁ ρευματικὸς πυρετὸς εἰς τὰς διαφόρους ὁμάδας ἡλικιῶν - Ἐργαστηριακὴ διαγνωστικὴ τοῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ καὶ τῶν ρευματικῶν νόσων - Μικροβιολογία, ἐπιδημιολογία καὶ διαγνωστικὴ τῶν στρεπτοκοκκικῶν λοιμώξεων - Πρόληψις καὶ θεραπεία.

Διὰ περισσώτεραις πληροφορίαις ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συνεδρίου Ἐπίατρον Χρ. Δ. Μιχαλόπουλον, Ίατρικὴν Ἐπιθεώρησιν Ίνόπλων Δυνάμεων, Β.Σ.Τ. 902 τηλ. 701884 (8-12 π.μ.) καὶ 8828905, (5 - 8 μ.μ.).